

27.02.10.

Jaunais un vecais (atziņa).

Spriedze vienmēr ir starp cilvēcisko un dievišķo; starp veco un jauno - to, kas no jauna ir atnācis.

Cilvēki dažreiz atmet jauno, lai saglabātu veco. Dažreiz tie grib saglabāt abus - gan jauno, gan veco kopā, taču tie konfliktē viens ar otru.

Mozum bija spriedze - palikt pie tautas vai iet kalnā (Dieva aicinājumā). Kad Mozus nonāca tiešā Dieva klātbūtnē, viņš aizmirsa par tautu.

Kad Sauls nonāca tiešā Dieva klātbūtnē (Samuēla praviešu lokā), tas aizmirsa par dusmām pret Dāvidu.

Kad Pāvils nonāca tiešā Dieva klātbūtnē, viņš visu veco reliģisko jūdaismu uzskatīja par mēsliem.

Atmoda parasti dzimst Baznīcā, tāpat kā putni dzimst čaumalā (kādā noteiktā formā). Problēmas sākās tad, ja jaundzimušo putnu grib paturēt čaumalā - paturēt vecajā formā (liturģijā vai kādos cilvēciskos priekšrakstos). Tāpat radās konflikts pirmsdraudzē, jo bija tādi, kas teica, ka ir labi būt kristītam ar Svēto Garu, bet vajag arī vēl apgraizīties un pildīt visus Jūdu priekšrakstus. Pāvils norobežojās no tādiem un paturēja tikai jauno, ko bija saņēmis no Dieva, nevis pielika vēl savu gudrību klāt, ko bija iemācījies Gamaliēla skolā.

Ja šodien Atmodas Draudzes gribēs paturēt veco uz jaunā rēķina, tad tie pazaudēs to jauno, ko ir saņēmuši no Dieva.